

Dato 03.01.2011

Side 1 af 1

Dansk Socialrådgiverforening

faglig handlekraft

Indenrigs- og socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Toldbodgade 19 B · postboks 69 · DK 1253 København K · T 7010 1099 · ds@socialrdg.dk · www.socialrdg.dk · CVR DK 6335 6018

Høringssvar til Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, og lov om individuel boligstøtte og lov om social service.

Dansk Socialrådgiverforening skal takke for tilsendelsen af udkast til Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, og lov om individuel boligstøtte og lov om social service (Ændring af 450 times reglen til en 225 timers regel, uændret boligstøtte ved nedsættelse af kontanthjælp, reduktion af boligstøtten ved manglende forældreansvar m.v.)

Allerførst skal vi endnu en gang gøre kraftig indsigelse over helt urimelige høringsfrister. Høringssvaret er sendt 20. december 15.45 fra ministeriet, med svarfrist 4. januar. Det giver os tre arbejdsdage før jul og en arbejdsdag efter nytår til at svare på et omfattende lovforslag. Da også medarbejdere i vores organisation har ret til ferie og typisk holder fri mellem jul og nytår, udgør ikke bare denne, men også de øvrige stadig kortere frister fra beskæftigelsesministeriets side, et væsentligt demokratisk problem i forhold til en fornuftig og kvalitetsmæssigt tilfredsstillende lovproces. Det er hverken godt for nationen eller for de konkrete berørte borgere/institutioner. Dansk Socialrådgiverforening skal hermed (igen) opfordre til, at der rettes op på denne praksis.

Derudover har vi følgende bemærkninger til forslaget:

225-timers reglen

Dansk Socialrådgiverforening har siden 300-timers reglens indførelse været meget kritiske overfor reglen og dens virkning. Alle undersøgelser af virkningen af 300-timers reglen (nu 450-timersreglen) viser da også, at beskæftigelseseffekten er minimal.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at regeringen med et forslag om at gøre 450-timersreglen til en 225-timersregel, vil bygge videre på de gode erfaringer med

300-timersreglen, som angiveligt har bidraget til at få langvarige kontanthjælpsmodtagere i arbejde. Disse gode erfaringer har vi vanskeligt ved at få øje på.

Den eneste grundige undersøgelse af effekten af 300-timersreglen har SFI lavet i 2008. Af denne undersøgelse fremgår, at 95 pct. af de personer, der har fået frakendt kontanthjælpen og 90 pct. af de af personer, som er i risiko for at miste kontanthjælpen ikke er født i Danmark, og over en tredjedel af dem taler slet ikke dansk eller kun i ringe grad. 23 pct. af dem der mistede kontanthjælpen mener, at deres økonomiske situation er særdeles dårlig. 33 pct. af dem, der mistede kontanthjælpen på grund af reglen kom i beskæftigelse. Selv blandt dem, som er kommet i arbejde, svarer 16 pct., at familiens økonomi er særdeles dårlig. 20 pct. har undladt at betale husleje inden for de seneste tre måneder, og 57 pct. har lånt penge af familie og venner. 34 pct. har blot forladt offentlig forsørgelse, men ikke kommet i beskæftigelse. Det er dem, som rapporten kalder 'hjemmegående' – hvilket forfatteren senere har medgivet, er en sproglig fortolkning, der ikke er belæg for.

Det er Dansk Socialrådgiverforenings opfattelse, at de kontanthjælpsmodtagere som er kommet i arbejde i forbindelse med reglen, er ledige som ville have kunnet opnå beskæftigelse gennem andre tiltag som f.eks. en målrettet socialfaglig indsats, og uden de samme negative konsekvenser for dem, der ikke kan leve op til lovkravet.

At reglen har ført til at en gruppe personer ikke længere er på overførselsindkomst men forsørges af en ægtefælle (på kontanthjælp), anser Dansk Socialrådgiverforening ikke for at være en succes. Navnlig fordi disse ledige ikke længere har nogen pligter eller rettigheder i forhold til en beskæftigelses- og integrationsfremmende indsats, når retten til kontanthjælp er mistet. Da der primært er hustru, som frakendes kontanthjælpen, giver reglen overhængende risiko for, at kvinder med ikke-vestlig baggrund ikke integreres.

Dansk Socialrådgiverforening finder således, at den foreslåede stramning af 300/450-timers reglens primært vil være at marginalisere en i forvejen udsat gruppe, som primært består af ledige med ikke vestlig baggrund. Stramningen vil primært være en hindring for integrationen. Derudover er vi bekymrede for, at reglen har utilsigtede konsekvenser for de børn, hvis familier ramt af reglen. Dansk Socialrådgiverforening frygter, at forslaget vil have en lang række utilsigtede konsekvenser i form af endnu flere udsættelser fra boliger, dårlig integration, fastholdelse i negativ social arv mv.

Dansk Socialrådgiverforening finder det dybt problematisk at reglen foreslås strammet så voldsomt, som 225-timersreglen vil betyde, uden at der er foretaget en eneste analyse af, hvilken effekt det vil have. På den baggrund foreslår vi, at sådanne analyser igangsættes snarest – og inden der arbejdes videre på en vedtagelse af forslaget.

Det er Dansk Socialrådgiverforenings opfattelse, at det forhøjede krav primært vil betyde en stigning i antallet af personer, der falder for reglen. På baggrund af ovenstående er Dansk Socialrådgiverforening yderst kritisk overfor den foreslåede stramning af reglen og skal anbefale at forslaget bortfalder og at 450-timersreglsen afskaffes.

Øgede sanktioner til forældre

Lovforslaget øger også den økonomiske straf til forældre, der ikke lever op til et par af de pålæg, der er skabt i lovgivningen på det seneste - forældreplæg og pligten til at udarbejde og følge en uddannelsesplan.

Disse nyskabelser i lovgivningen bygger på en forestilling om, at nogle forældre skal 'motiveres' med pålæg eller ordrer for at tage sig af deres børns opdragelse og uddannelse, og at 'motiveringen' ydermere kræver, at de kan straffes, hvis de ikke lever op til det, de er pålagt. Dansk Socialrådgiverforening har hele tiden påpeget, at disse forestillinger er helt i strid med al kendt og virksom socialfaglig praksis, idet man kan nå disse forældre langt bedre med et vedholdende og gennemtænkt motiveringsarbejde og en solid socialfaglig og pædagogisk indsats.

Pålæg og straf skaber en ukonstruktiv og magtbaseret relation mellem meget ressourcefattige forældre og meget magtfulde myndigheder. Dette ulige magtforhold vil alt i alt have den modsatte effekt end den ønskede. Nogle forældre vil reagere på presset ved at ændre adfærd, men der er stor risiko for, at det bliver en skintilpasning, som ikke indebærer reel forståelse for, hvad problemet er, hvorved de nødvendige ændringer for børnene og dermed bedre udviklingsmuligheder for dem udebliver. I andre tilfælde vil det resultere i gnidninger, nederlagsfølelse og meget belastende forløb, når forældrene ikke er i stand til at leve op til de krav, der stilles til dem – og det vil en del ressourcefattige forældre ikke kunne. Endelig vil det i nogle tilfælde ende med direkte modstand og konflikt, fordi tingene går i hårdknude, hvilket vil blokere for et konstruktivt samarbejde mellem forældrene og det offentlige om børnenes og de unges opdragelse og uddannelse. Dermed kan det hele denne tilgang til forældrene i praksis være skadelig for

børnene og de unge, der kan ende midt i en højt uheldig konflikt mellem forældrene og det offentlige.

Dansk Socialrådgiverforening har også tidligere peget på, at denne tænkning let åbner et skråplan, fordi man fra politisk side fristes til at stramme sanktionerne, når det viser sig, at forældrene alligevel ikke reagerer som ønsket på de 'økonomiske incitament', som strafbestemmelserne skulle udgøre. Det er nøjagtig en sådan stramning, vi ser i lovforslaget, der jo udbygger den hidtidige økonomiske sanktion (bortfald af henholdsvis børne- og ungeydelsen og af ungeydelsen) med, at de pågældende børn og unge ikke skal medregnes ved beregning af boligstøtten. Forslaget skærper dermed de problemer, som vi allerede har påpeget. Mere straf vil ikke føre til bedre forældreopdragelse og uddannelsesplanlægning for børnene og de unge, det øger konflikterne og giver større problemer for samarbejdet mellem forældrene og det offentlige.

Ydermere øger det de økonomiske tab, nogle udsatte familier får, fordi de ikke kan eller vil følge de forpligtelser, de pålægges. Dermed vil forslaget ligesom skærpelsen af 450-timersreglen også medføre mere fattigdom for disse familier, der i forvejen ofte er meget ressourcefattige. Og da det netop rammer hjælpen til, at familien kan betale deres husleje, så vil det uden tvivl også medføre flere situationer, hvor familier ikke kan betale deres husleje og dermed flere udsættelser. En helt uacceptabel konsekvens, når man tænker på, at vi allerede i dag har alt for store og stigende problemer med børnefamilier, der sættes ud af deres boliger, fordi de ikke er i stand til at betale deres husleje.

Det kan i aller højeste grad undre, at dette lovforslag fremsættes i en tid, hvor alle politikere tilkendegiver at ville gøre noget ved det stadigt stigende antal familier, der sættes på gaden. Alene i 2010 er antallet steget med hele 12 pct. Lovforslaget er samlet set aldeles i strid med disse løfter, og vil hverken få flere i beskæftigelse eller sikre bedre opdragelse i allerede både økonomisk og socialt belastede familier. Dansk Socialrådgiverforening skal på denne baggrund opfordre til, at hele lovforslaget trækkes tilbage.

Med venlig hilsen

Bettina Post

Formand, Dansk Socialrådgiverforening